

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

THE WORKING PEOPLE

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО 246.

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

REGULAR NUMBER 246.

PIK VII.

Ч 30

ВІСНИК 28 ВЕРЕСНЯ 1915.

WINNIPEG, MAN.

SEPTEMBER 28 TUESDAY 1915.

№ 30. VOL. VII

Адресар

У. С. Д. П.
 РЕКРУТІВНИЙ КОМІ.
 У. С. Д. П. в КАНАДІ
 А. Давола
 редактор Т. Е. К.
 658 Winnipeg, Man.
 ХІДНИЙ ОКРУГ.
 ерта і Вр. Колумбія.)
 таріят Західного Округу
 ного Комітету.

COLEMAN, ALTA.
 Paul Baraniuk Box 158

ресі секр. відділія.

LETHBRIDGE, ALTA.
 Улостык 788-12th St. A. N.

CANMORE, ALTA.
 M. Tkachuk Box 182

BELLEVEUE, ALTA.
 Відата У. С. Д. П.
 Dumka Box 45

COLEMAN, ALTA.
 „Nadia“ Box 209 T. Gushul

CALGARY, ALTA.
 Karl Dreisittel
 6th St. A. S. E. Riverside.

ARDIEVILLE, ALTA.
 Widdi „Ochota“.

COL HURST ALTA.
 J. SHELMOK секретер

HAIRY HILL, ALTA.
 Victor Dowhaniuk
 стара адреса:

SHIPENGE, ALTA.
 LAVOVY, ALTA.
 W. Uchach.

CORBIN, B.C.
 Kost Lemkovicz Box 267

TRAIL, B.C.
 Tow. „Promin“ Box 56

EW MICHEL, B. C.
 Anton Kostashuk Box 56

FERNIE, B. C.
 Tow. Wolia Box 61.

CASCADEBAH.

REGINA, SASK.
 Fedorowich, 2105 Shaw St.

МАНІТОВА.

WINNIPEG MAN.
 P. Klym Box 3658

ELMWOOD, MAN.
 Choronyz Box 143 Louise Bridge

BROOKLAND, MAN.
 M. Hawrylko

Pacific Ave. Winnipeg, Man.

EAST SELKIRK, MAN.
 Mike Mytzak

TRANSCONA, MAN.
 Alex Moroz Box 208.

ОНТАРІО.

COBALT, ONT.
 amley, Box 84, Ciroux Lake, Ont.

OTTAWA, ONT.
 Нове Життя, 61 Sterling Ave.
 Лука Варшавські секретер

TORONTO, ONT.
 Malaschuk 50 William St.

WELLAND, ONT.
 St. Petro Shashka, Box 1436

WEST TORONTO ONT.
 Dnytro Lozynski Box 281

ULT STE. MARIE, ONT.
 D. Szarabura Box 176

TIMMINS, ONT.
 M. Nowak Box 114
 адреса South Porcupine Ont.

PORT ARTHUR, ONT.
 Tow. M. Sichynskoho
 322 — 1st. Ave.

КВБЕБЕК.

MONTREAL, QUE.
 Tow. im M. Sichynskoho
 Sem Tataru 32 Brown St.

ACHINE LOCKS, QUE.
 N. Palmuruk 28 Second Ave.

Політичні відносини в Росії.

Уже два дні на улицях Петербургу відбувалась революційна боротьба, як царат рік тому розпочав війну з Німеччиною. Страх перед німецькою навалю спинив розбурхані революцією верстви робітництва, а повінім московського купецтва, котрому кінче рощодить ся відтати Росію від видлив німецького капіталу, — навіть породив в народі ідею „обеднання в урядом“.

Як російська буржуазія, так і народ щиро хтіли того „обеднання“, розуміючи, що коли буде згода в нутрі Росії, то її Німці не похочуть. Та сталась дивна річ. Царський уряд не дуже квапив ся обійняти з войовничо настроєним народом. Навпаки, тисячі утікачів революціонерів, що вернули були до Росії з чужин, щоб стати в ряди царського війська були арештовані в Бурдевім та Горкми на чолі. І чим гірше поводилось царській армії на полях Галичини та Полесі, тим більше царат ставав ворожим до усіх своїх горожан, що хтіли війни „до кінця“.

Аж тепер з промов послів російської Державної Думи, та московських часописів бачимо, що в самім царським двірці від початку війни боряться дві партії: одна за друга проти війни. Сам цар стоїть на чолі противоенної партії і почав війну не він, а його вуйко Николай Николаевич, почав тільки тому, щоб відвернути вибух революції. І волюб царському війську поводилось добре, то противоенна партія мусілаб сидіти тихо. Але левтрата Галичини та Польщі звинила значне военной партії царського вуйка.

Та за війною „до повного розгрому Німеччини“ стала Державна Дума в числі 300 послів. Бачучи неохоту царя до провадження війни, Дума, як і уся російська буржуазія, звернула свої симпатії до відважного царевого вуйка і багато людей в Росії стали думати, колиб царя поза уха, а на його місце вкоронувати Николая Николаевича. А до того розгром царських полчищ відніс звичайно незадоволені в народі. Ліберальні складники заворушилися. Нарді почув, що салдатам на фронт замість консервів висилано пісок в пушках, кулі до гармат була на і даль грубіші, але якрав добрі для Німців. Не сховалось від народу і те, що цар тягне за що будь погодитись з кайзером. Пішли поголо-

ски, що в царським двірці головне центро зради. Нарід заворушив ся. А послів в Думі фактами стали доводити про німецьку прихильність вищих урядників. Дума зажадала дійсної конституції, вибір міністрів самою Думою, амнестії для політичних вазнів.

Се жадане захитало трон Миколи II. З одного боку його власний вуйко протягає руки по його корону, а з другого Дума пнеть ся скасувати славетне самовладство. Не сподобалось се і царикам та царенятям — урядникам, бюрократам, стали готуватись до свого порятунку.

Щоб битись з Німцями, то куль бракло, але розстрілювати своїх власних робітників, то на се вистарчало.

Цар нагнав свого вуйка на Кавказ, захопив в свої руки керму над головною армією і бучно заявив, що йде боротись з ворогом.

Але з слів посла Думи Каренського почули ми не ймовірні річі, коли Дума обраджувала наглий внесок соціалдемократичного клубу в справі розстрілу військом страйкарів у Іваново-Вознесенському. Каренський заявив, що уряд убитством невинних людей хоче сам викликати революцію в Росії, аби потім мати право перед світом погодитись з Німцями і кровію власного народу змити ганьбу невадлої війни.

Без хатньої революції царат не годен годитись з Німцями, хоч і хоче, бо тодіб військом звернулось би проти уряду.

Живучи собі повстання черни, царська камарілля не хоче допустити аби те повстанне дісталось під провід Думи. То ж пару днів тому царат розігнав Думу, арештував 18 найважливіших послів і приготував ся душити усіх, хто хтів би бачити в Росії дійсну конституцію.

Чи зрадить цар своїх союзників і чи погодить ся з Німцями, покаже недалека будучина.

Але словами французького політика ерве Франція розгін Дума оцінила так: „Той хто розвязав Державну Думу зартий шибениці за своє ідіотство! Се ідіотство гірше зради. Франція, Італія і Англія не можуть хоподнокровно дивитись на сей крок чорної російської бюрократії. Ма мусамо дати цареві до зрозуміння, що розвязане Дума є більшою поразкою для союзників, ніж втрата Польщі в Варша-

вою“.

Побачимо, що з того далі буде, але один той факт, що царат, котрий не хоче війни, порозговняв усіх, що воювати хтіли, і тепер „воює...“ на два фронти: з Німцями і власним народом.

Читальня "В останнім ярмі"

З листу Т. М. Єремійчука з табору полонених. Брендон, Ман.

Соціалістів майже нема тут, хиба прихильники та симпатяки. Щоб почати рух чисто соціалістичний нема з ким. Я зробав лиш те, що заохотив людей до читання книжок, і заклали свою читальняну бібліотеку. Я вірав троха людей і заснував читальню военних бранців під назвою „В останнім ярмі“. Мали кілька разів свої загальні збори, уложили статут і вибрали старшину та зробили з простих дощок шафу на книжки. Закінчене статута таке: по скінченню неволі ція бібліотека wraz з актами має бути переслана до „Роб. Нар.“ як власність У. С. Д. П. в Канаді. Я став був на початку і головою сеї читальні, але мали мене вислати враз з соткою до роботи в Бр. Кол. я зрік ся, і тепер є другим головою, хоч і я працюю не меньше, як перше. На початок заснована сеї читальні я подарував 12 штук „За землю і волю“, більше як 10 „Чого хочуть соціал-дем.“, „Рай і постуги“ і ще деякі. Записалось до тепер вже 71 членів з вкладкою першого місяця 15 ц., а пізніші місяці по 10 ц. Куплено вже за \$10.00 книжок більше як 70, між якими є „Чорна Рада“ Куліша, твори Шевченка, Тарас Бульба, деякі з творів Франка і дуже мало з руху робітничого. Один член поживав се 26 книжок до читальні між якими є всі твори Руданського, два робіт. і один гум календарів і те все. Я хотів дістати бодай „Комуністичний маніфест“ і нема де. Працювати для соціалізму можу лише з власного звання, підручників до помочи не маю.

Коли партія не годна дати zatrudнення своїм членам в паргійних інституціях, їх не маючи, то не має права втручатись в те, як члени заробляють собі на жите.

Тай не робіть ся фанатиками, бо поробитесь людо-ненавидцями.

Пам'ятайте, що хоч голов-но робітничка класа понесе труду в боротьбі за соціалізм, але наслідками тої боротьби буде користатись усе людство.

Мир. Січинський в Сполуч. Державах.

Недавно ми довідались з американської „Свободи“, що Мир Січинський вже від 9 місяців перебуває в Сполучених Державах.

Нам, Українській Соціал-демократії в Канаді, було дуже цікаво довідатись про подяву Мир Січинського на землі Вашингтона, прецінь від нас виїшов плян його виаволу, прецінь ми виносили на своїх плечах і честитой вивзі, прецінь між нами перебувають увільненіші його дозорці і товариші з Буковини, котрі його переховували по утечі.

Звичайно як соціалісти і як нас було запевнено, що Мир Січинський теж соціаліст, ми малиб право сподіватись, що ставши на американський ґрунт Січинський враз стане в ряди або Української Федерації Соціалістичної Партії, або „Гайдамаків“.

Та з „Свободи“ довідуємось, що Січинський пра-

цював левять місяців в У. Н. С., і „Свобода“ тепер просто змонополізувала право на него.

Які причини повели до того, що Січинський не став в ряди соціалістичних організацій, а звязав ся з австрийсько-шовіністично-каатолицькою клікою — ми не знаємо. Одно тільки нас дивує, що на недавнім вічу в Нью-Йорку Січинський виступив перед народом на платформу в обороні „українського патріота“... епископа гр. Ан. Шептицького (!?) арештованого Москалями і порівняв того клерикала з проф. Грушевським...

Війна поперевертала міти в головах багатьох соціалістів в інтелігенції...

Та рішучо свого осуду ми на Січинського ще не даємо, бо не знаємо, може він і не такий, як його представляє „Свобода“.

Також тяжко ображає кож-

лого укр. соціаліста в Канаді се, що Січинський зні слівця не подав до тих людей, котрі стільки напруцювались і патерпілись через його особу.

В ч. 113 „Свободи“ проголошено величезними літерами, що Січинський розпочав процес, аби американський уряд признав убийство Потоцького політичним вчинком. Се вже нам виглядає якимсь засолодним „адвертайзманем“! Прецінь, коли Січинський тепер під крильцями чорвожовтої „Свободи“ та австрийського агента Демидчука, то пощо ще ся кумедія з „процесом“?

„Фонд Сто і Двадцятьох“

Не встигло се число вийти з друку, а вже зголосились в члени фонду слідувачі товариші в Вінніпегу прирікаючи „Р. Н.“ по \$1 в місяць:

Ан. Давола, Ф. Вуланюк, П. Клим, Д. Качмар, Ану, хто буде далі, ті 116?

ХТО ХОЧЕ ПРОСЬВІТИ?

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ „РОБ. НАР.“ ТЕПЕР!

Чому? Чому? Чому?

Во скористаете току, ще нечуваною в Канаді, нагодою, яку дає наша редакція на сі два місяця.

Ато: кождий новий передплатник „Р. Н.“, або й старий, хто пришле повну (\$1.) передплату, дістане за того \$1:

1) „Робочий Народ“ на рік;	євій П. Крата; стор. 64
2) „Послідне Хожденіє Бога по землі, або Бог на революції,“ — гумористичне оповідане о. Проколушія на 148 сторінок; ціна: 35 цнт.	ціна: 25 цнт.
3) „За Землю і Волю!“ — збірник революційних по-	ціна: 10 цнт.
всіх П. Крата; стор. 64	Разом 70 цнт.

Тож бачите, що самий „Р. Н.“ дістає на рік лише за 30 цнт! Але сю оферту ми даємо тільки на два місяця: від 1-го Жовтня до 1-го Грудня с. р.

ОТ ЧОМУ ПРЕНУМЕРУЙТЕ „РОБ. НАР.“ ТЕПЕР!

Крім того, починаючи від нового року, ваші читачі в кождим числом „Р. Н.“ будуть діставати в аркушах 16 сторінок наукового твору з СІТКАМИ ОБРАЗКІВ під назвою „Еволюція“ або наука про те, звідки і як повотала зьвірана і люди на сьвітї. Ся книга є слідуочого змісту:

ЧАСТИНА I.	ЧАСТИНА II.
Астрономія.	Головні точки.
Геологія.	Порівняюча анатомія.
Зоологія.	Зародки і пережитки.
Малпи і люде.	Попередники людей.
Закони розвитку.	Винаходи еволюції.

Ся книжка в англійській мові вартує \$2.50, а містить ся на 400 сторінках. Передплатив сю книжку, наш читачі досконало обзнайомлять ся в наукою Ч. Дарвина.

От чому пренумеруйте „Роб. Нар.“ тепер!

Дві дороги для Фермерів.

Чи може бути фермер соціалістом?

На це відповімо, що кожен людина може бути соціалістом, поскільки зростає колективістичного життя над теперішнім капіталістичним. Двері до соціалізму розчинені для всіх людей, та не всі люди заходять до них. Одні по темноті своїй обманяють соціалізм, а другі через те, що тепер і без соціалізму мають добре жити.

Горнуть ся до соціалізму насамперед промислові робітники, горнуть ся тисячами, мільонами, бо упосліджені, бо гинуть, бо нязшого порятунку собі в житю не бачуть. І робітничу кляу ми рахуємо за головну силу, на котру числять соціалізм. Се готові борці за него.

Але і фермер, коли він добре застановить ся над своїм становищем, то мусить признати, що і для великої більшости фермерства дорога соціалізму є конечною. Беремо середнього фермера власителя 160 акрів землі.

Хто він такий? Канадійський фермер се — не старокраийний сільський господар, се витворий тільки самого збіжжя, „плекач зерна“ в повнім змісті того слова.

Коли сам „плекач зерна“ добре жетє ся, то не маючи чого клопотати ім голови соціалізмом. Але досить зайти на обісте нашого фермера, досить заговорити з ним пару слів, і вже доведеться, що йому гірко поводити ся на його 160 акрах.

Машинерія неможливо дорого платить ся, а компаній машинерій по-року викидають на ринок все кращі і кращі винаходи, через що великі фарми можуть витримати навіть 45 цент. за бушель пшениці, але вбогого фермера робота коло того

бушла коштує 75 цент.

Колі, будучи власником приватних компаній, забирають за перевіз третяну фермерської праці.

Компанії елеваторів до ривують рільника, даючи йому за його збіжжє дві третини того, що коштувала сама робота коло него.

Фермер є раб-невольник великих компаній, а ся неволя відбиваєть ся на фермерській житю великими недостоями: вла іда і обраче, нема защо дати дітям ліпшої освіти, а неволя пхає фермера в довги, заставляє його гурт у банок і піддає його в залежність шей четвертому ворогові.

Працює на прокенті, — богатыркам на діянанти, своїй жітці нема за що спідничини справити.

Отоі фермерські злидні і кажуть йому шукати дороги до порятунку та вивольу в „египецкої неволі“ великих компаній.

Але перед фермером є дві дороги, обидві вони ведуть до порятунку, та не обидві доводять до него.

Перша дорога „Дорога дукарства“.

Ображунок показує, що той фермер, що має п'ять, шість секцій землі, уживаючи до роботи наймитів, має красний висок з свого грунту, бо робота одного бушла збіжжя на великим обшарі землі, удосконаленнями машинами геть танше виносить, ніж на 160 акрах.

Хто в фермері не хоче боротись з своїми п'явками компаніями, хай той йде „дукарською дорогою“, хай стараєсь стати власителем п'ятох секцій землі.

Але він мусить знати, що по тій дорозі йдуть, толочуць один одного, усі його суцїди, усі фермери Канади; а борня та має скінчитись тим, що на тисячу один дїпнеть ся секцій, а тисячі підуть геть з своїх фармів з

торбами. Кождий фермер знає добре як тяжко набути один „кводер“, а не то що цілу секцію, ба п'ять секцій!

„Дорога дукарська“ є дорога черствого самолюбства, дорога приватної власности, дорога нищення братів-людей і небезпека власної погибелі.

Друга є дорога „Дорога соціалізму“.

Фермерство має зрозуміти, що дідачами з них мало хто буде, що треба вбити в собі жаждобу зжерти самому цілий світ, а подумати, чи не можна зробити собі жите, лишаючись на 160 акрах.

Рахунки показують, що з одного кводра фермер доброго року продає пшениці на \$3.200, а робота тої пшениці виносить фермера \$3.800, себго наєд рільник докладає \$400 з своєї кишени; тобто фермер залурнієнько робить враз з своєю фамілією та худобою.

Леж дївають ся ті \$3.000! Іх пожирають компанії та банки. А що, як би хоч половина тих грошей лишилась в кишені фермера? Правда, міг би жити? Отут „увесь закон і пророки“!

Подивити ся на сей обравок: 3 лісу виходить медведь і пакує просто до улів. Але ж божи зачули ворога, вони знають, що він прийшов по їхню працю: вони цілим роєм вилітають йому на зустріч, і починаєть ся респачливий бій. Маленькі сотворія, не жалуючи житя свого, впинають ся тому велити в ніс, вуха, очі, він убиває їх сотки лабами, але препечений їхніми жалами мусить в сором тікати в паки.

Чи ж ви гірші від бжіл? Нежеж фермерам їхня крївавиця не мила, як бжодам їхній мед?

Але фермерство може прогнати від себе медведів-компаній тільки дорогою витиченою соціалдемократичною партією.

Яка се дорога і до чого вона може нас допровадити? Поговоримо в слїгуючїм числі.

Фермер.

Втрата і здобуток.

В однім з послїдних чисел „Кенедїян Форвард“, органу Канадійської Соціал демократичної Партії було подано, що Г. Мартин секретар Партії зреагнгував з свого становиска і вписав ся до війська.

Ідея соціалізму є всесвітнє братерство народів. Та теперішня війна наробила того, що багато соціалістів підлягли шовінізмови буржуазії і зрадили своїм власним переконанем.

Але сим нам зражатись не треба. Усі ті, що так роблять, показують, що вони не були глибокого соціалістичного переконаня. І коли вони тепер забрались з нашої партії, чи з цілого Інтернаціоналу, то добре ї зробили, бо між нами лишають ся самі свідомі.

Канадійський соціалістичний пролетаріат втратив Мартана, але здобув собі заступника майора міста Винніпегу Калборна.

На однім з недавних засідань мїської ради д. Катборн заявив, що він, приглядаючись до житя людського і студіюючи соціалістичну літературу, переконав ся, що найкращим, найсправедливїшим громадським устроєм може бути тільки устрій після соціалістичної науки.

А до того д. Калборн додає, що в Канаді вже найбільші вдорвудумаючі богатырі починають згоджуватись з тою думкою, що соціалізм ліпше від капіталізму.

І тут справдують ся пророчї слова К. Маркса, коли він кавав, що капіталізм сам себе веде до гробу.

Що богатырам з їхніх фабрик, землі, чи колїй, коли

„бізнес“ підупав, коли жита тільки підтримує та божєвільна війна?

А що буде по війні? Хто може сказати, що знищені народи будуть в силі двигати ті всі шаленні татарї воєнних довгів.

І чи не краще зречись усім богатырим їхніх маєтків і покрївавленї гробовища мивувшини засадити квітками загального щастя цілого людства.

„Укр. Голосови“ не вкритись „Робочим Народом“.

Редактори „Укр. Гол.“ в трох числах поспїлї старають ся поставити свою часоспис нарівні з „Роб. Нар.“, кажучи, що тільки „Роб. Нар.“ та „Укр. Гол.“ видають ся за народні гроші, не побараючи ні від кого грошевої помочи.

Дивує нас, що видавці „Укр. Гол.“ старають ся порівнянем „Укр. Гол.“ з нашим „Роб. Нар.“ позикати в народа прихильність і тим поправити, певне, своє прикрє фїансове положенє?

Нї, пацове, ви „Роб. Нар.“ не вкритесь! А свідком ваших чеснот ми не будемо, бо власне їх у вас не бачимо.

Нас дивує коротенька пам'ять редакторів „У. Г.“: Чи вони забули усі ті статї в „Р. Н.“ за минувші роки, де ми демаскували „безпартійність“ редакції „У. Г.“, показуючи фактами її роботу, то на користь лібералів, то на користь консерватів, то на користь продажну, а не ідейну.

Коли ж „У. Г.“ складають ся на нас, як на свідків, то ми йому посвідчимо від чести своєї, що та, потрібна для українського народа, пмата існує тільки завдяки політвці „вільної руки“ її редакторів.

Беруть вони від усіх, хто трафять ся, а тому і авуть

се „безпартійними“. А, „народна“ їхня гавста тому, що так хочеть ся її редакторам. У старім краю були „народні“ вірты, що носили титули на „хр.“

Партійний мораль.

Не черни дійсного члена партії своєї ні перед членами, ні перед чужими людьми, бо слабших членів по відгонити, а чужі люда наплюють на тебе і в твою партію.

Доки член не переступив партійної конституції, він, є товаришем твоїм. Але і по переступовї отарайтесь вернути його до партії, коли щиро каєть ся, прайміть навад поміж себе.

Коли до тебе піде лист котрий провадар і ганить другого партійново діяча, то зрай, що повнжевам свого товариша хоче підвистити себе перед тобою. Та ж відпиши йому, щоб він облишив своє демагогство.

Там де нема довіря та щярого братерства поміж членами, там партія прирже упадок; а де члени одного відділу почивають випшговувати за товаришами з другого, таї ще через чужих людей, то там уже нема жадної партії!

Коли бачиш, що котрийсь товариш добро робить партії, чи листом, чи мовою, чи доброю радою, то не аздрости йому, а радїй, що партія має злідних людей.

Придивись добре до себе, і в тобі яквїсь талад, пізнай його і попрацюй над собою, а може ти перевишиш усіх попередників наших.

А той, що підкопуєсь в заадрости під свого товариша, той вартий останньої ганьби.

Не шукай чести між чужими партіями, бо набереш ся бєвчєстї у своїй власній.

же тільки дві третїх голосів усього членства.

Обовязок Екзекутивного Комітету є: 1) Пильнувати, щоб відділи та окружні комітети тримались конститудії; 2) Доглядати за партійною пресою; 3) Репрезентувати партію вовні; 4) Помогати Окружним Комітетам в організації і доглядати за організцією там, де нема Окружних Комітетів; 5) Давати напрямок Партії в політиці і т.д.; (Конст. IV С. 1. до IV С. 3.).

Екзекутивна Рада.

Верховною контролею Партії є Екзекутивна Рада. Її права і обовязки окреслені в IV. С. 3 до IV. С. 7 Конституції.

Після референдума з дня 20 червня 1915 р. кождий агітаційний округ вибрав до Екзекутивної Ради по три члена.

Центровий (Ман. і Саск.) Агітаційний Округ вибрав собі членів Екзекутивної Ради це минувшої весни. Західний Округ тепер саме вибирає своїх членів. Скіл, не маючи ще свого агітаційного округа, не годен вибрати і своїх трох членів Екзекутивної Ради.

Тому знов кличемо до всіх чесних і добрих українських соціалдемократів на Сході: „Запровадьте яқ найскорше у себе порядок, що до Агітаційного Округа та виберіть собі Окружний Комітет і трох членів Екзекутивної Ради!“

Партійний орган.

Партійним органом У. С. Д. П. в Канаді є „Робочий Народ“. Обовязки партійного органу: 1) В порозуміню з „У. Г.“ давати Партії вказівки що-денної політики; 2) Освітлювати партійне жите і містити партійну комунікацію; 3) Бути вартівняком політичних інтересів цілої робітничої кляси взагалі; 4) Давати про загальну просьвіту робітництва.

Партійний орган є під управою „У. Г.“; партійні відділи, чи всілякі інші партійні інституції мають право впливати на партійний орган через „У. Г.“.

Тому що партійний орган і партійна друкарня є власностєю Партії, діла Партія є обовязана підтримувати його морально і фїансово.

Коли членство буде так розумити і триматись точок нашої обопільної угоди (конституції) скрізь в цілій Канаді, буде карно слухатись обраних до провуду комітетів, буде попарати свою пресу, буде пильнувати, щоб через поступованє янїхсь одиниць не плювали люда на цілу Партію, таї на соціалізм, а поставить собі за діл опанованє канадійського уряду і цілого канадійського житя Канадійсько-Соціалдемократичною Партією, — тоді наша Партія буде слава і в Канаді і пова Канадою! Чого всім нам жичемо.

В справі фермерської соціалістичної літератури.

Богато фермерів жадає від нас, щоб в „Роб. Нар.“ містили ми також статї і в їхній справі. Починаючи з сего числа нашої часосписї ми будемо всіма силами задовольняти бажанє наших товаришів рільників. Але справа соціалістичного їх освідомлення буде йти поволі з огляду на те, що „Роб. Нар.“ на жалє жокї шо виходить раз на місяць. Та з самої газети ніхто не годен навчитись політики. До того треба книжок!

А коли ми переглянемо усю українську літературу, то в справі канадійського фермерства не знайдемо жадної книжки, хоч в інших мовах їх є багато.

Хтож може дати фермерам потрібні їм книжки, щоб нарешті в їхніх хатах засияла зоря свідомости, щоб вони кинули лібералів та консерватів тяжких ворогів своїх, а зеднались під червоний прапор працюючого люду?

Нїхто про фермерів не подбає, як вони самі не постарайтєь собі надрукувати усі потрібні їм соціалістичні книжки.

І се не є тяжка річ.

Редакція „Роб. Нар.“ має уже готовий написаний збірник усіх тих статей, як

раз треба знати фермерам, — розсодить ся тільки, щоб знайшлись фонди на виданє гої книжки.

І сему легко зарадити Товариші фермери! ті що належите до відділів У. С. Д. П., Ви маєте взяти на себе почин до вібраня того фонду і маєте зарадити виданє „Фермерського Соціалістичного Збірника“.

А особливо на сю справу мусить звернути свою увагу т. Тащук, котрий трудить ся між фермерами, як фермерський організатор.

Товариші-фермери! постарайтесь хоч о \$200, а будете мати так потрібну для Вас тепер книжку.

Фонд на виданє „Фермерського Соціалістичного Збірника“ отворяемо, починаючи від сего числа.

Імена жертводавців будуть помінені в „Роб. Нар.“, і кождий жертводавець дістане потім даром файно оплетений збірник. У збірнику також будуть надруковані усі імена жертводавців.

Охота і щирість, і канадійське українське фермерство буде нарешті мати свою провідну зорю.

Товариші фермери забирайте голос в цій справі на сторїдках „Роб. Нар.“!

А хто дума, що такої книжки треба, присилайте свою частку на рапир та друк.

